

Sygn. akt III CO 118/22

POSTANOWIENIE

Dnia 31 stycznia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Dończyk

w sprawie z powództwa M. T.
przeciwko K. T.
o rozwód,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 31 stycznia 2022 r.,
na skutek przedstawienia przez Sąd Okręgowy w K.
akt o sygn. XVIII C (...),
w celu oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania sprawy

**odmawia oznaczenia sądu właściwego do rozpoznania
sprawy.**

UZASADNIENIE

Na podstawie zarządzenia z dnia 25 listopada 2021 r. Sąd Okręgowy w K. przedłożył Sądowi Najwyższemu akta sprawy z powództwa M. T. przeciwko K.T. o rozwód (sygn. akt XVIII C (...)) wskazując na konieczność oznaczenia sądu właściwego miejscowo przez Sąd Najwyższy w trybie art. 45 k.p.c.

Sąd Najwyższy, zważył co następuje:

Zgodnie z art. 45 § 2 k.p.c. (w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 4 lipca 2019 r. o zmianie ustawy Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw, Dz.U. z 2019 r., poz. 1469 ze zm.) do Sądu Najwyższego o oznaczenie sądu właściwego miejscowo do rozpoznania sprawy występuje wyłącznie sąd, do którego wypłynął pozew w razie uznania, że w okolicznościach faktycznych sprawy

nie można ustalić właściwości miejscowej (art. 45 § 1 k.p.c.). Właściwą formą tego wystąpienia przez sąd jest postanowienie, co wynika z art. 354 k.p.c. (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 30 kwietnia 2021 r., IV CO 1/21, nie publ., z dnia 10 września 2020 r., IV CO 184/20, nie publ., z dnia 30 września 2020 r., II CO 222/20, nie publ.). Wskazać jednocześnie należy, że postanowienie to powinno zawierać uzasadnienie, bez sporządzenia którego Sąd Najwyższy nie jest w stanie przeprowadzić oceny zasadności wystąpienia z żądaniem wskazania sądu właściwego miejscowo (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 stycznia 2021 r., I CO 155/20, nie publ., z dnia 29 maja 2018 r., III CO 56/18, OSNC-ZD 2019, nr 2, poz. 25 i z dnia 1 czerwca 2015 r., III CO 37/15, ONSC 2015, nr 12, poz. 150).

W związku z tym, że w niniejszej sprawie podstawą wystąpienia do Sądu Najwyższego o wyznaczenie sądu właściwego miejscowo (art. 45 k.p.c.) było zarządzenie, a nie postanowienie, jak wymaga tego art. 345 w zw. z art. 45 § 2 k.p.c. oraz nie przywołano żadnych przesłanek merytorycznych pozwalających na określenie motywów wystąpienia ze stosownym wnioskiem, Sąd Najwyższy oddalił wniosek. Rozstrzygnięcie to nie stanowi przeszkody do ponownego wystąpienia w trybie art. 45 k.p.c. o oznaczenie sądu właściwego, ale we właściwej formie (postanowienia) wraz z uzasadnieniem, w którym sąd występujący wyjaśni swoje stanowisko, że w sprawie o rozwód nie można oznaczyć sądu właściwego według zasad wynikających z art. 41 k.p.c.